

Изъ миналото на България

„Единство, обявилъ оракулъ нашихъ дней
Должно быть спаяно желѣзомъ или кровью,
А мы попробуемъ спаять его любовью,
И тамъ посмотримъ: что прочнѣй!...“

—
„Единство — така сегашний свѣтъ го знай —
Съ кръвь иль желѣзо трѣбвало да се споява,
А ний съ любовь ще го споиме — и тогава
Ще видятъ вси, кое ще повече да трай...“ ¹⁾

Въ края на XIV-то столѣтие България първа отъ славянскитѣ земи, съ кръвь облѣна, измжчена въ неравна борба, падна въ разблуднитѣ прѣгрѣдки на османцитѣ, и послѣдна успѣ, слѣдъ тежка и кървава борба, да се освободи отъ тѣхъ. България най-близката до столнината на турската мощъ — Цариградъ, е крѣпнала подъ влиянието на неговия духъ, възмогната отъ трудолюбието и кървавия потъ на своитѣ синове.

Прѣзъ тая кървава епоха господството на османцитѣ се внѣдри въ Старо-планинския полуостровъ, то озлочи нашата мила България; цѣла западна Европа бѣ обзета отъ трепетъ, страхувайки се, че дивата азиатска мощъ, затвърдена вече на долния

¹⁾ Прѣвелъ Д. К. Поповъ.